

آقای نمکی و شرکت برکت چه نقش و سودی در تولید دو داروی جنجالی دارند؟

زمانی که کرونا آمد برای مقابله با آن چند راه پیش روی بشر بود؛ اول پیشگیری، دوم درمان و سوم ایمنی.

به گزارش سایت خبری پرسون، عباس عبدی نوشت: پیشگیری یعنی همان پروتکل‌هایی که گفته شد و همه با آن آشنا هستیم. همچون رعایت فاصله، قرنطینه، کاهش ارتباطات فیزیکی، شست‌وشوی دست‌ها، ضدعفونی کردن، ماسک زدن و خوردن برخی مواد غذایی و مواد تقویتی و... البته این پروتکل‌ها به مرور اصلاح می‌شد ولی چندان غیرمتعارف یا نامعقول نبود. سخت‌ترین آنها که ماسک بود، برای ما شناخته شده بود و از نزدیک شدن به افراد مبتلا به آنفلوآنزا پرهیز می‌کردیم یا ماسک می‌زدیم.

راه سوم یعنی ایمنی نیز همان پیشگیری است به علت تفاوت کیفی متمایز شده است. این راه فقط از طریق تولید واکسن عملی بود که حداقل یک‌سال و شاید هم بیشتر زمان لازم داشت تا به واکسن مورد اعتماد دست یافته شود. در این فاصله بخش درمان از همه مهم‌تر بود، زیرا بشر نمی‌توانست درمان را به ماه‌ها و سال‌های بعد موکول کند. در نتیجه طبیعی بود که برای بیماران باید دارو تجویز شود. برخی داروها آمد و رفت. تصور می‌شد موثر است، پس از مدتی از گردونه تجویز حذف شدند. ترکیبی از داروهای بیماری‌های مشابه را تجویز کردند.

اثر بخشی دارو نیز نیازمند مطالعات مفصلی است ولی فرصت این کار نبود و بیماران را باید با دارو یا حتی دارونما راضی می‌کردند.

در این میان دو دارو بیش از بقیه جدی تلقی شد. رمدسیویر و فاویپیراویر به عنوان دو داروی موثر برای این بیماری شناخته شد. ماده اولیه آن وارد و در داخل تولید و هر عدد رمدسیویر ۷۰۰۰۰۰ تومان فروخته شد! در مقطعی قیمت آن در بازار سیاه و غیرقانونی به ۵۰ میلیون هم رسیده بود! ظاهراً با ورود نهادهای بازرسی قیمت به ۳۴۰ هزار تومان کاهش یافت.

فارغ از این وضعیت بغرنج چند نکته بسیار مهم در این ماجرا وجود دارد. اول اینکه شرکت‌های تولیدکننده این داروها در ایران کدام هستند و صاحبان سهام و ذی‌نفعان آنها چه کسانی هستند؟ این شرکت‌ها ذاتاً هیچ کار بدی نکرده‌اند، دارو تولید و عرضه می‌کنند و این به نفع مردم است البته سود هم می‌برند اشکالی هم ندارد. ولی چرا دارویی که تا چندماه پیش از آن داروی بیمارستانی محسوب می‌شد، به یک باره و هنگامی که تاریخ مصرف آن در حال تمام شدن است در داروخانه‌ها توزیع شد؟! چه کسی دستور این کار را داد؟ و چه اثری بر قیمت آن داشت؟ و او چه سهمی از کارخانه تولید این دارو را داشته است؟

مساله دیگر و مهم‌تر اینکه این دو دارو در ابتدا براساس شواهد و قراین اولیه به بیماران تجویز شد ولی چرا تجویز آن ادامه یافت؟ در حالی که باید گزارش‌های علمی و معتبر اثر بخشی داروها تهیه و منتشر می‌شد. چرا در حالی که بسیاری معتقد بودند؛ این داروها به ویژه فاویپیراویر اثر بخشی ندارد، صدها میلیارد تومان از مواد آن وارد و در اینجا تبدیل به دارو و به خورد مردم و بیماران داده شد.

گفته می‌شود که فروش رمدسیویر فقط در سال ۱۳۹۹، بیش از ۲۱۴۰ میلیارد تومان بوده است. شرکت اکتور چه نقشی در تولید این داروها داشته و آقای سعید نمکی چه نقش یا سهمی در این شرکت دارد؟ شرکت (سبحان انکولوژی) برکت در تولید این دارو چه نقشی داشته است؟ آیا تاخیر در واردات واکسن ربطی به این پاسخ‌ها ندارد؟

همچنین جزییات قرارداد تولید واکسن اسپوتنیک شرکت اکتور با روسها چرا متفاوت از واقعیت آن اعلام شد؟ به‌طور کلی اعضای کدام یک از شرکت‌های دارویی در شوراها و کانون‌های تصمیم‌ساز حضور دارند که بتوانند در تصمیمات نظام درمانی و دارویی کشور اثرگذار باشند؟ تعداد زیادی داروساز، ویرولوژیست، ایمونولوژیست و اپیدمیولوژیست هر کدام طرف قرارداد یا عنصر اصلی تولید یک یا چند دارو و واکسن با شرکت‌ها و دستگاه‌های حکومتی یا خصوصی هستند. اصل این کار ایراد ندارد. ولی حضور آنان در کمیته‌های علمی و تصمیم‌سازی موجب تعارض منافع و ایراد است. شاید پاسخ به این پرسش‌های روشن، به ما نشان دهد که آیا دستی پنهان در ماجرای عدم واردات واکسن بوده است یا خیر؟ به‌طور کلی باید یک تحقیق کامل از سیاست دارویی در ماجرای کرونا صورت پذیرد تا خیلی از ابهامات رفع شود.

منبع: اعتماد